

dne 1.1.2007 účastníkem dopravní nehody, při které utrpěl dopravní nehodu, byl mu přiznán invalidní důchod a ze strany České pojišťovny a.s. mu bylo nabídnuto jednorázové odškodnění. O tomto se žalobce zmínil před J. H. a ten mu doporučil žalovaného jako , který by mu pomohl. Žalovanému proto udělil plnou moc k zastupování s Českou pojišťovnou a.s. Následně byla uzavřena mezi žalobcem a Českou pojišťovnou a.s. dohoda o vypořádání, na základě které měla být vyplacena žalobci částka ve výši 4 830 000,- Kč. Tato částka byla vyplacena pojišťovnou na účet žalovaného č. . Žalovaný vypracoval a zaslal J. H. na jeho e-mailovou adresu návrh smlouvy o vypořádání výplaty peněz, na základě které měla být částka zaslána pojišťovnou nejdříve na účet a po odečtení jeho odměny pak měla být zbývající částka ve výši 4 774 760 Kč zaslána na účet žalovaného, který měl být doplněn. Žalobce smlouvu s doplněným svým účtem ověřeně podepsal (datum byl uveden 23.4.2012) a předal J. H. Ten však smlouvu podvodným jednáním změnil (padělal podpis a ověřovací doložku) ve smlouvě, ve které bylo uvedeno pozmeněné číslo účtu, na který mají být peníze zaslány (uvedl účet č. , což byl účet společnosti ASKALONA a.s.) a předložil ji v této podobě žalovanému. Žalovaný na tento účet peněžní prostředky zaslal. J. H. byl za toto jednání odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 3.10.2014 č.j. 3 T 10/2013-3137 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 To 103/2014 ze dne 17.3.2015, kterým byl uznán vinným z trestného činu podvodu dle § 209 odst. 1,4 písmeno d) trestního zákoníku, kterým a současně mu byla uložena povinnost nahradit žalobci škodu ve výši 3 774 760 Kč. Stejným rozsudkem byl žalovaný zproštěn obžaloby ze stejného jednání. V trestním řízení byla žalobci vrácena částka ve výši 1 000 000 Kč. Žalobce se domníval, že se žalovaný dopustil porušení povinnosti dle §16 odstavec 2 zákona o advokacii č. 85/1996 Sb., když nebyl se žalobcem nikdy v osobním kontaktu, veškerá komunikace probíhala jen přes prostředníka J. H., který mu také předal smlouvu a žalovaný si jako neověřil, zda číslo ve smlouvě uvedené je skutečně účtem žalobce. Současně žalobce uváděl, že žalovaný a J. H. společně podnikali ve společnosti ASKALONA a.s., žalovaný vykonával funkci , J. H. , žalovaný tak musel vědět, že účet, na který peněz posílá je účtem této společnosti. Odpovědnost je postavena na principu objektivní odpovědnosti a všechny předpoklady odpovědnosti byly splněny.

2. Žalovaný v podání doručeném soudu dne 21.8.2017 namítal, že nárok žalobce neuznává a že se nedopustil žádného profesního pochybení. Namítal, že byl zproštěn v trestním řízení obžaloby a že byl podveden J. H. Namítal, že postupoval nad rámec svých povinností, když požadoval ověřený podpis na smlouvě s žalobcem. Dále uváděl, že nemohl znát číslo účtu společnosti ASKALONA a.s., neboť v té době měl dispoziční oprávnění k 12ti účtům. Žalovaný namítl také promlčení.
3. Soud provedl k důkazu listiny, výslech svědka J. H. neprovedl. Tento výslech byl oběma účastníky navržen, svědek se však dvakrát k jednání, byť byl řádně předvolán nedostavil, soud zjistil, že nebydlí na území České republiky, ale zdržuje se v SRN a současně soudu svědek sdělil, že by s ohledem na předchozí odsouzení v související trestní věci odmítal vypovídat. Účastníci na tomto důkazu již netrvali. Soud by navíc považoval s ohledem na vyjádření svědka provedení důkazu za bezvýznamné pro závěry soudu uvedené níže a neefektivní, když by další předvolávání svědka jen protahovalo soudní řízení.

4. Z informace o výplatě ze dne 26.4.2012 soud zjistil, že dne 27.4.2012 zaslala Česká pojišťovna a.s. zasílá 750 000 Kč a 4 080 000 Kč na účet [REDACTED] pod v.s. [REDACTED].
5. Z listiny nazvané „Smlouva o vypořádání výplaty peněz“ podepsané V [REDACTED] dne 23.4.2012 „D [REDACTED] P [REDACTED]“ a žalovaným soud zjistil, že se jedná o smlouvu, ve které měl žalobce zmocnit žalovaného k převzetí peněz od České pojišťovny a.s. a dále udělit pokyn po odečtení odměny [REDACTED] za dva úkony právní služby zaslat ve lhůtě 5 pracovních dní zaslat na účet č. [REDACTED].
6. Z potvrzení o provedené platbě ze dne 29.6.2015 soud zjistil, že částka 1 000 000 Kč byla zaplacená na účet č. [REDACTED] dle usnesení PČR.
7. Z výzvy ze dne 6.2.2017 soud zjistil, že žalovaný byl vyzván právním zástupcem žalobce ke sdělení stanoviska k náhradě vzniklé škody vůči žalovanému.
8. Z výstupu z centrální evidence exekucí soud zjistil, že ke dni 16.2.2017 bylo proti žalovanému vedeno celkem 16 exekucí.
9. Z trestního spisu vedeného Krajským soudem v Plzni sp. zn. 3 T 10/2013 soud zjistil, že J [REDACTED] H [REDACTED], nar. [REDACTED] byl rozsudkem ze dne 3.10.2014 č.j. 3 T 10/2013 – 3137, který nabyt právní moci dne 17.3.2015 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 7 To 103/2014-3240 ze dne 17.3.2015 odsouzen za to, že v přesně nezjištěný den na počátku roku 2012 v [REDACTED] v dílně u P [REDACTED] K [REDACTED] lživě přislíbil žalobci, že mu žalovaný zařídí rychlejší vyplacení pojistného plnění od české pojišťovny a.s., ačkoliv ve skutečnosti chtěl o tyto peníze žalobce připravit a lstí je získat pro sebe, za tímto účelem dne 9.2.2012 ve své kanceláři v [REDACTED], J [REDACTED] H [REDACTED] předložil žalobci k podpisu plnou moc, kterou žalobce zmocnil žalovaného ke svému zastupování s českou pojišťovnou, poté dne 23.4.2012 J [REDACTED] H [REDACTED] předložil žalobci v téže kanceláři v [REDACTED] dvě vyhotovení Smlouvy o vypořádání výplaty peněz mezi žalobcem a žalovaným a tři vyhotovení Dohody o vypořádání mezi žalobcem a Českou pojišťovnou a.s., které předtím žalovaný zaslal elektronickou poštou J [REDACTED] H [REDACTED] s pokynem, aby do Smlouvy o vypořádání výplaty peněz J [REDACTED] H [REDACTED] dopsal číslo účtu a dokumenty dal podepsat žalobci, přičemž podle smluv, které žalobce následně podepsal téhož dne před notářkou JUDr. I [REDACTED] Ch [REDACTED] v [REDACTED], mělo být plnění od České pojišťovny a.s. zasláno nejprve na účet žalovaného č. [REDACTED] a ten měl po odečtení smluvní odměny zaslat zbytek peněz ve lhůtě 5ti pracovních dní na účet žalobce č. [REDACTED], jak to žalobce požadoval. J [REDACTED] H [REDACTED] smlouvy od žalobce s jeho ověřeným podpisem převzal, ale žalovanému poté bez vědomí žalobce a v rozporu se slibem, že peníze budou vyplaceny žalobci, předložil Smlouvu o vypořádání výplaty peněz ve zcela odlišné verzi, podle níž měly být peníze žalobcem zaslány na účet společnosti ASKALONA a.s. č. [REDACTED], k němuž měl dispoziční oprávnění pouze J [REDACTED] H [REDACTED], přičemž podpis žalobce a ověřovací doložka notářky JUDr. Ch [REDACTED] byly na těchto smlouvách zfalšovány, což J [REDACTED] H [REDACTED] věděl, následně žalovaný, aniž by s tím byl srozuměn, tuto zfalšovanou smlouvu předal České pojišťovně a.s. a poté, co dne 27.4.2012 obdržel pro D [REDACTED] P [REDACTED] plnění od České pojišťovny a.s. v celkové výši 4 830 000 Kč dne 2.5.2012 poukázal částku ve výši 4 774 760 Kč na bankovní účet číslo [REDACTED], jehož majitelem nebyl poškozený D [REDACTED] P [REDACTED], nýbrž společnost ASKALONA a.s. IČO 24829706, přičemž nevěděl, že se jedná o účet této společnosti a

žalobce nemůže s těmito penězi disponovat, nevěděl, že žalobce byl uveden v omyl. Následně J. H. postupně z uvedeného účtu společnosti ASKALONA a.s. všechny peníze určené pro žalobce vybral a žalobci je nepředal a získal tyto peníze pro svoji potřebu, čímž mu způsobil škodu ve výši 4 774 760 Kč a spáchal tak zločin podvodu dle § 209 odstavec 1,4 písmeno d) trestního zákoníku, byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6ti let a byla mu uložena povinnost k náhradě škody ve výši 3 774 760 Kč. Tímto výrokem o vině a popisem skutkového stavu byl soud vázán ve smyslu § 137 o.s.ř.

10. Stejnými rozsudky byl žalovaný zproštěn obžaloby za to, že svým aktivním přispěním umožnil J. H. získat peníze určené pro žalobce a že nejméně v okamžiku odeslání peněz na účet společnosti ASKALONA a.s. věděl, že jemu předložená smlouva neodpovídá vůli žalobce a že zcela záměrně využil skutečnosti, že J. H. uvedl žalobce v omyl, když mu sliboval, že peníze dostane na svůj účet. I tímto výrokem o vině a popisem skutkového stavu byl soud vázán ve smyslu § 137 o.s.ř.
11. Skutkový stav uvedený ve výroku trestního rozsudku tedy soud považoval za nesporný a pro posouzení věci závazný.
12. Ze stejného spisu soud k důkazu provedl zejména následující listiny, které považuje pro své právní hodnocení za důležité:
  - a. dvě listiny s názvem Smlouva o vypořádání výplaty peněz datované dne 23.4.2012, v jedné kopii byl účet, na který má být zaslána částka pro žalobce uveden pod č. [REDAKCE] a byla připojena ověřovací doložka JUDr. I. Ch., na druhé kopii pak byl uveden účet č. [REDAKCE] a ověřovací doložka připojena nebyla. Dále pak byl ve spise založen návrh této smlouvy bez podpisu a vyplněného čísla účtu s vytečkovaným místem pro doplnění a uvedení jen „ČSOB a.s., č.ú. ....“
  - b. Sdělení UniCredit Bank Czech Republic, a.s. o tom, že žalovaný disponoval 5ti účty vedenými u této banky vedené na něj jednak jako na [REDAKCE], jednak jako na fyzickou osobu.
  - c. Plná moc ze dne 9.2.2012, kterou žalobce žalovaného zmocnil k zastupování v jednání s Českou pojišťovnou a.s. ve věci nároku na výplatu ztráty na výdělků a další s tímto spojená plnění, dle pojistné události spojené s P. U., nar. [REDAKCE], PÚ [REDAKCE] a všem úkonům s tímto spojeným.
  - d. Dohoda o vypořádání mezi oprávněným a povinným, tedy žalobcem a Českou pojišťovnou a.s. podepsaná Českou pojišťovnou a.s. na straně jedné a nepodepsaná na straně druhé žalobcem, dle které měla být vyplacena na účet č. 5 [REDAKCE] částka ve výši 4 830 000 Kč.
  - e. Odborné vyjádření PČR, KŘPK odbor kriminalistické techniky a expertíz ze dne 18.6.2012, ze kterého vyplynulo, že ani podpis žalobce a ani podpis notářky na listině předložené žalovaným nejsou pravé.

- f. Odborné vyjádření PČR, KŘPK odbor kriminalistické techniky a expertíz ze dne 26.6.2012, ze kterého vyplynulo, že ověřovací doložka notářky na listině předložené žalovaným není pravá.
  - g. Opis RT J■■■■ H■■■■ ze dne 15.4.2015, ze kterého jsou patrné 3 záznamy, a to odsouzení Okresním soudem Klatovy ze dne 27.1.2005 pro trestný čin podvodu dle § 250 odstavec 1,2 trestního zákona, odsouzení Okresním soudem České Budějovice ze dne 24.5.2012 pro trestný čin dle § 173 odstavec 1) trestního zákoníku a odsouzení Krajským soudem v Plzni popsané shora.
  - h. Souhlasné prohlášení J■■■■ H■■■■ ze dne 28.4.2015 o tom, že je připraven potvrdit nové skutečnosti o tom, že se žalovaný dopustil trestního jednání a že vypovídal nepravdu ve prospěch žalovaného, že je ochoten uvést účty, na které převedl peníze a že se jedná o účty, se kterými disponuje žalovaný.
  - i. Souhlasné prohlášení žalobce a J■■■■ H■■■■ ze dne 29.4.2015 o tom, že jsou zcela finančně vyrovnáni.
  - j. Sdělení ČAK ze dne 25.2.2015 o tom, advokát e povinen se řídit pokyny svého klienta, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy nebo stavovskými předpisy a není povinen zjišťovat, komu patří účet uvedený klientem ve smlouvě o úschově a stejně tak není oprávněn ověřovat bez souhlasu klienta, pravdivost a nebo úplnost skutkových informací.
  - k. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve věci oznámení žalobce ze dne 29.5.2012
  - l. Protokol o trestním oznámení žalobce ze dne 25.5.2012 s jeho připojením k náhradě škody ve výši 4 830 000 Kč
  - m. Usnesení Policie ČR o zahájení trestního stíhání žalovaného č.j. KRPK-109650-466/Tč-2012-190070 ze dne 10.12.2012 jako podezřelého ze spáchání trestného činu podvodu na žalobci
  - n. Poučení žalobce jako poškozeného v trestním řízení ze dne 2012.2012 a jeho připojení se s náhradou škody vůči žalovanému v trestním řízení ze stejného dne
  - o. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 18.5.2015 č.j. 3 T 10/2013-3314 bylo rozhodnuto o vrácení částky 1 000 000 Kč žalobci
13. Ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 32 T 222/2011 soud zjistil, že J■■■■ H■■■■, nar. ■■■■■ byl rozsudkem ze dne 24.5.2012 č.j. 32 T 222/2011– 137 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 3 To 550/2012-287 ze dne 4.9.2013, který nabyl právní moci dne 4.9.2013 odsouzen za to, že dne 20.2.2011 kolem 16.50 hod v ■■■■■ v ■■■■■ ulici na chodbě domu č. ■■■■■ po slovním ověření totožnosti poškozené I■■■■ S■■■■, nar. ■■■■■ tuto udeřil nejméně otevřenou dlaní do pravé části obličeje, čímž jí srazil z očí brýle, poté jí předložil oznámení o postoupení pohledávky vůči společnosti PLM Reklama s.r.o., se sídlem Žerotínova 483/1, České Budějovice, IČ 25186132 ve výši 145 540 Kč společnosti SPEDIT trans kt s.r.o. se

sídlem Klatovy, K Letišti 688, IČ 26372746 jeho osobě a vyzval ji k vyplacení peněz, když to odmítla s tím, že ona mu peníze nedluží, že dlužníkem je společnost a uvedená pohledávka bude připojena do insolvenčního řízení, požadoval, aby došla do svého bytu pro veškerou hotovost, po sdělní poškozené, že doma žádné peníze nemá, jí oznámil, že pro peníze přijede příští týden a bude to podstatně horší, načež oběma rukama uchopil křídlo vstupních dveří, kterými ji přiřazil ke zdi, a tak jí způsobil jednak škodu poškozením optických brýlí zn. Armani ve výši nejméně 1360 Kč, jednak podkožní krevní výron na obličej vpravo a na hřbetu pravé ruky na místě základního kloubu druhého prstu, čímž spáchal trestný čin loupeže dle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 28 měsíců, který byl odložen na zkušební dobu 3 roky.

14. Ze stejného spisu soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 27.1.2005 č.j. 2T 34/2004, který nabyl právní moci dne 23.2.2005 za to, že bez vědomí vlastníka F ■■■■■ S ■■■■■, nar. ■■■■■ nabídl k prodeji jeho traktor zn. Zetor 7211, ■■■■■ v hodnotě 64 000 Kč a traktorový sklápěcí přívěs zn. ■■■■■, ■■■■■, v hodnotě 24 000 Kč J ■■■■■ Š ■■■■■, nar. ■■■■■ za celkovou částku 35 000 Kč s tím, že je zmocněn vlastníkem k tomuto prodeji, přičemž J ■■■■■ Š ■■■■■ mu požadovanou částku zaplatil a J ■■■■■ H ■■■■■ mu dne 12.9.2003 v Obci ■■■■■ předal tyto movité věci, které zde byly odstaveny na pozemku F ■■■■■ S ■■■■■, čímž spáchal trestný čin podvodu dle §250 odstavec 1,2 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6ti měsícům, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců.
15. Ze stejného spisu soud provedl zejména následující listiny, které považuje pro své právní hodnocení za důležité:
  - a. plnou moc ze dne 31.10.2011, kterou J ■■■■■ H ■■■■■ zmocnil žalovaného k zastupování v trestní věci vedené u PČR ÚO České Budějovice č.j. KRPC-2414-44/Tč-2011-020172-AV.
  - b. Opis RT, ze kterého je patrné, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Klatovy za trestný čin podvodu dle § 250/1,2 trestního zákoníku ze dne 27.1.2005 sp. zn. 2 T 34/2004 a dne 21.6.2006 se osvědčil a dále Okresním soudem Klatovy ze dne 3.6.2010, který nabyl právní moci dne 11.6.2010 sp. zn. 3T 21/2010 dle § 250b odstavec 1,3 trestního zákoníku a jeho trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, zkušební doba do 11.6.2011.
  - c. Vyrozumění o možnosti prostudovat spis a doručení potvrzující, že vyrozumění bylo J ■■■■■ H ■■■■■ doručeno dne 15.11.2011 a žalovanému dne 18.11.2011.
  - d. Obžaloba, která byla dne 30.12.2011 podána k Okresnímu soudu v Klatovech obžaloba a referát z trestního spisu o tom, že obžaloba byla odeslána žalovanému jako obhájci dne 12.1.2012 a doručení o tom, že obžaloba byla dne 16.1.2012 doručena žalovanému.
  - e. Dne 15.2.2012 a 24.5.2012 se konala hlavní líčení, kterých se žalovaný jako obhájce J ■■■■■ H ■■■■■ účastnil a při hlavním líčení dne 15.2.2012 byl k důkazu konstatován opis RT a rozsudek Okresního soudu v Klatovech při druhém pak byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo jednání J ■■■■■ H ■■■■■ kvalifikováno jako trestný čin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku.

- f. Doručka o doručení rozsudku žalovanému dne 5.6.2012.
  - g. Odvolání, ze kterého plyne, že dne 3.7.2012 podal žalovaný jako obhájce J. H. proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích.
  - h. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.11.2012 č.j. 3 To 550/2012-219, ze kterého plyne, že výrok o vině Okresního soudu v Českých Budějovicích není rozhodnutím odvolacího soudu dotčen, byl uložen jiný trest a doručka o doručení rozsudku žalovanému dne 23.1.2013.
  - i. Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.4.2013 č.j. 6 Tdo 385/2013-244, kterým byl rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušen a kterým byl tento soud zavázán k překvalifikaci trestného činu na trestný čin loupeže.
  - j. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.9.2013 č.j. 3 To 550/2012-287, ze kterého plyne, že jednání J. H. popsané ve výroku rozsudku je kvalifikováno jako trestný čin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na 3 roky a doručka o doručení rozsudku žalovanému dne 23.1.2013.
16. Z dalších listin byly provedeny:
- a. záznam advokáta ze dne 29.4.2015 podepsaný žalobcem ověřeným podpisem o tom, že si od J. H. půjčil finanční hotovost a po navýšení o smluvní pokuty a sankce souhlasil s vyrovnáním po obdržení pojistného plnění a od Policie ČR mu bylo doporučeno, aby nepřiznal, že H. dlužil peníze.
  - b. Zpráva Policie ČR o tom, že J. S., rozený H., narozený v se zdržuje na území SRN, adresu skutečného pobytu nesdělil.
  - c. Zpráva z Centrální evidence obyvatel soud zjistil, že J. rozený H. má příjmení S.
  - d. Sdělení UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. o tom, že žalovaný měl v roce 2012 oprávnění ke 4 účtům a sdělení Raiffeisenbank a.s. o tom, že žalovaný měl v roce 2012 dva účty znějící na jeho jméno.
  - e. Úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti ASKALONA a.s., ze kterého plyne, že J. H. vznikla funkce dne 7.10.2011 a zanikla 4.11.2014 a byl v době od 17.12.2014 do 26.7.2016 a žalovaný pak od 7.10.2011 do 29.8.2012.
17. Podle § 3036 Občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. v platném znění Podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

18. Podle §3079 odst. 1) Občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. v platném znění právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.
19. Podle § 106 odstavec 1) zákona č. 40/1964 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013 právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá.
20. Podle § 106 odstavec 2) zákona č. 40/1964 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013 Nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za tři roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.
21. Podle § 112 zákona č. 40/1964 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013 uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje nebo je-li ohledně jeho práva zahájena mediace podle zákona o mediaci, promlčecí doba neběží od tohoto uplatnění po dobu řízení nebo od tohoto zahájení po dobu mediace. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.
22. Soud se předně musel vypořádat s námitkou promlčení vznesenou žalovaným. Pro posouzení skutečnosti, zda uplynula promlčecí lhůta, jsou důležité tyto skutečnosti:
  - a. dne 2.5.2012 byly peněžní prostředky po odečtení odměny žalovaného zaslány na účet společnosti ASKALONA a.s. uvedený v listině předložené žalovanému,
  - b. dne 19.12.2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalovaného pro trestný čin podvodu vůči žalobci,
  - c. dne 20.12.2012 se žalobce připojuje po poučení poškozeného s nárokem na náhradu škody ve výši 4 774 760 Kč v trestním řízení vedeném s žalovaným,
  - d. dne 17.3.2015 byl vyhlášen rozsudek Vrchním soudem v Praze, který byl ve výroku o vině J██████ H██████ a o zproštění žalovaného obžaloby potvrzen, stejného dne nabyl právní moci rozsudek Krajského soudu v Plzni ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze a trestní řízení tím bylo pravomocně skončeno.
  - e. dne 17.2.2017 byla podána žaloba v této věci.
23. Soud vyšel z ustanovení § 3036 Občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., podle kterého je potřeba lhůty a doby, které začaly běžet před 1.1.2014 posuzovat dle zákona č. 40/1964 Sb. ve znění účinném v době, kdy začaly lhůty plynout. Dle § 106 zákona č. 40/1964 Sb. ve znění v té době účinném je subjektivní promlčecí doba u náhrady škody 2 letá a začne plynout ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a kdo za ni odpovídá. Objektivní promlčecí doba je pak 3letá. Dne 2.5.2012 zaslal žalovaný peněžní prostředky ze svého účtu a prvního dne poté tedy mohl žalobce poprvé žádat po žalovaném náhradu škody. Dne 3.5.2012 tedy začala plynout objektivní promlčecí doba. Dne 19.12.2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalovaného a dne 20.12.2012 pak žalobce uplatnil v adhézním řízení nárok na náhradu škody, v tento den se tedy běh promlčecí doby dle § 112 Občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. přerušil a opětovně začal běžet dnem pravomocného skončení dané trestní věci, tedy dne 17.3.2015, kdy nabyl právní moci zprošťující rozsudek ve vztahu k žalovanému.

Žaloba v této věci byla podána dne 17.2.2017. Z objektivní promlčecí doby tak uplynulo 30 měsíců a 17 dní. Pro počátek běhu subjektivní promlčecí doby je pak podstatné, že dne 19.12.2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalovaného, v tento den se tedy nejdříve žalobce dozvěděl o tom, kdo za škodu odpovídá. Subjektivní promlčecí doba tak začala plynout následující den, tedy dne 20.12.2012, stejný den se však přerušil její běh, neboť žalobce se v adhézním řízení s nárokem na náhradu škody vůči žalovanému připojil, a subjektivní promlčecí doba pak začala opět běžet dne 17.3.2015, ze subjektivní promlčecí doby tedy uběhlo do podání žaloby jen 23 měsíců. Soud v rámci posouzení skutečnosti, kdy se žalobce dozvěděl o škodě a současně o tom, kdo o ní odpovídá, tedy zda tuto vědomost žalobce neměl již před 19.12.2012 zahájení trestního stíhání žalovaného, dospěl však k závěru, že vědomost žalobce o tom, že za škodu odpovídá též žalovaný, mohl mít najisto postavenu až od zahájení trestního stíhání žalovaného a nikoliv dříve. Soud dospěl k závěru, že není možné vycházet z určitého podezření či pravděpodobnosti žalobce, ale až z vyšší míry jistoty, která nastala až dnem zahájení trestního stíhání žalovaného. Žalovaný namítal promlčení nároku a jeho tedy stíhalo jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní o tom, že vědomost žalobce o tom, že za škodu odpovídá právě žalovaný měl žalobce již dříve. Svoji povinnost jak tvrzení, tak důkazní k dřívější vědomosti žalobce však neunesl, když ani nic k této otázce podrobnějšího netvrdil. Soud tedy dospěl k závěru, že ani subjektivní a ani objektivní promlčecí doba ke dni podání žaloby neuplynula.

24. Podle § 16 odstavec 1) zákona o advokacii č. 85/1990 Sb. v platném znění advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.
25. Podle § 16 odstavec 2) zákona o advokacii č. 85/1990 Sb. v platném znění při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.
26. Podle § 21 odstavec 1) zákona o advokacii č. 85/1990 Sb. v platném znění advokát je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb.
27. Podle § 24 odstavec 1) zákona o advokacii č. 85/1990 Sb. v platném znění advokát odpovídá klientovi za újmu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Advokát odpovídá za újmu způsobenou klientovi i tehdy, byla-li újma způsobena v souvislosti s výkonem advokacie jeho zástupcem nebo jiným jeho zaměstnancem než zaměstnaným advokátem; odpovědnost těchto osob za újmu způsobenou zaměstnavateli podle zvláštních právních předpisů tím není dotčena.
28. Z judikatury lze zmínit zejména rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1390/2010, 25 Cdo 1862/2001, 33 Cdo 1682/2013, 5 Cdo 2992/2007, 5 Cdo 1181/2012, 25 Cdo 886/2004, 25 Cdo 1390/2010, které se blíže vyjadřují k předpokladům odpovědnosti advokáta, ale i sp. zn. 25 Cdo 1384/2006 vztahující se k odpovědnosti státu za škodu způsobenou notářem a toto rozhodnutí zrušující nález Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 529/09.

29. Dle § 134 o.s.ř. listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.
30. Dle § 6 notářského řádu notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a podle tohoto zákona sepsané listiny o ověření (dále jen "notářské listiny") jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem.
31. Zásadní v této věci je právní posouzení, zda se dopustil žalovaný porušení povinnosti dle § 16 odstavec 2 zákona o advokacii, zda vznikla škoda a zda je prokázána příčinná souvislost mezi porušením povinnosti advokáta a vznikem škody, tedy zda žalovaný dle § 24 zákona o advokacii odpovídá žalobci za škodu.
32. Skutkový stav podstatný pro posouzení právní otázky, zda žalovaný porušil nějakou povinnost, který soud považuje za v podstatě nesporný a prokázaný, lze pro lepší přehlednost popsat na časové ose takto:
- dne 27.1.2005 byl odsouzen J. H. Okresním soudem v Klatovech pro trestný čin podvodu za podvodný prodej traktorů
  - dne 1.1.2007 došlo k dopravní nehodě, při které byl žalobce zraněn
  - dne 7.10.2011 se stal žalovaný společností ASKALONA a.s. a J. H.
  - dne 31.10.2011 udělil J. H. plnou moc žalovanému pro obhajobu v řízení vedeném u Policie ČR České Budějovice pro trestný čin loupeže
  - dne 18.11.2011 bylo doručeno žalovanému vyrozumění o možnosti prostudovat dne 28.11.2011 spis u Policie ČR České Budějovice, součástí spisu byl mimo jiné opis RT J. H. a rozsudek Okresního soudu v Klatovech za podvodný prodej traktorů,
  - dne 16.1.2012 byla žalovanému doručena obžaloba podaná na J. H. u Okresního soudu České Budějovice pro trestný čin loupeže,
  - dne 9.2.2012 žalobce uděluje plnou moc žalovanému pro zastupování při jednání s Českou pojišťovnou a.s. o jednorázovém odškodnění, žalobce se se žalovaným nesetkal, plná moc byla udělena v kanceláři J. H. v bez přítomnosti žalovaného, plná moc byla následně doručena žalovanému J. H.,
  - dne 15.2.2012 proběhlo první hlavní líčení u Okresního soudu v Českých Budějovicích, při němž byl čten jednak rozsudek Okresního soudu v Klatovech o odsouzení J. H. pro podvodný prodej traktorů a jednak opis jeho rejstříku trestů,
  - dne 23.4.2012 J. H. předložil žalobci dvě vyhotovení Smlouvy o vypořádání výplaty peněz mezi žalobcem a žalovaným a tři vyhotovení Dohody o vypořádání mezi žalobcem a Českou pojišťovnou a.s., žalobce se se žalovaným nesetkal, návrh smluv zaslal e-mailem na e-mailovou adresu J. H., jednání proběhlo mezi J. H. a žalobcem v kanceláři J. H. v bez přítomnosti žalovaného, v návrhu smlouvy nebylo uvedeno přesné číslo účtu žalobce, na který mají být peněžní prostředky žalovaným zaslány, ve smlouvách bylo žalobcem doplněno číslo účtu u GE Money bank, a.s., smlouvy byly podepsány žalobcem ověřenými podpisy u notárky JUDr. Ch. v a předány J. H., ten však následně změnil číslo účtu ve smlouvách na účet společnosti ASKALONA a.s. vedený u ČSOB a.s., padělal podpis a ověřovací doložku a následně takto pozměněnou listinu předložil žalovanému

- j. dne 27.4.2012 zaslala Česká pojišťovna a.s. částku ve výši 750 000 Kč a 4 080 000 Kč na účet žalovaného do ██████ úschovy
  - k. dne 2.5.2012 byly peněžní prostředky po odečtení odměny žalovaného zaslány na účet společnosti ASKALONA a.s. uvedený v listině předložené žalovanému
  - l. následně J. H. peněžní prostředky z účtu společnosti ASKALONA a.s. vybral a použil pro svoji potřebu s výjimkou částky 1 000 000 Kč, která byla v trestním řízení žalobci vrácena
  - m. dne 24.5.2012 byl J. H. odsouzen Okresním soudem v Českých Budějovicích za trestný čin vydírání, při hlavním líčení byl přítomen žalovaný jako obhájce,
  - n. dne 29.5.2012 podává žalobce trestní oznámení na žalovaného a J. H.
  - o. dne 5.6.2012 byl doručen rozsudek OS České Budějovice žalovanému
  - p. dne 19.12.2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalovaného pro trestný čin podvodu vůči žalobci
  - q. dne 20.12.2012 se žalobce připojuje po poučení poškozeného s nárokem na náhradu škody ve výši 4 774 760 Kč v trestním řízení vedeném s žalovaným
  - r. dne 3.10.2014 byl vyhlášen rozsudek v trestní věci vedené Krajským soudem v Plzni (J. H. uznán vinným trestným činem podvodu na žalobci, žalovaný zproštěn obžaloby)
  - s. dne 17.3.2015 byl vyhlášen rozsudek Vrchním soudem v Praze, který byl ve výroku o vině J. H. a o zproštění žalovaného obžaloby potvrzen, stejného dne nabyl právní moci rozsudek Krajského soudu v Plzni ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze a trestní řízení tím bylo pravomocně skončeno
  - t. dne 18.5.2015 bylo vydáno usnesení o vrácení 1 000 000 Kč žalobci
  - u. dne 29.6.2015 byly peníze ve výši 1 000 000 Kč vráceny skutečně žalobci
  - v. dne 16.2.2017 byla podána žaloba v této věci.
33. Bylo jednoznačně prokázáno a ani nebylo sporné, že vztah mezi žalobcem jako klientem a žalovaným jako ██████ probíhal zcela bez osobního kontaktu. Tento vztah vznikl podpisem a přijetím plné moci, jejíž podpis žalobcem proběhl u zprostředkovatele J. H. Mezi žalobcem a žalovaným nebyla uzavřena žádná jiná písemná smlouva o poskytování právní pomoci (tzn. smlouva mandátní, smluvní vztah mezi účastníky vznikl jen na podkladě podepsané plné moci), která by podrobně specifikovala práva a povinnosti stran. Po celou dobu trvání smluvního vztahu se neuskutečnil žádný osobní ani telefonický kontakt mezi účastníky. Žalovaný jako ██████, ač k tomu nebyl žalovaným jako klientem výslovně zmocněn, komunikoval vždy namísto se žalovaným, s J. H. V žádném ujednání nebyl však mezi účastníky tento postup sjednán. Vztah mezi klientem a ██████ vnímá soud jako vztah osobní založený primárně na vzájemné důvěře a tedy i vzájemném poznání, při zachování kromě jiných též povinnosti mlčenlivosti ██████ s odkazem na §21 zákona o advokacii. Dle názoru soudu jednal žalovaný ledabyle, když zcela opomněl dodržovat tyto základní zásady a principy, na nichž je vztah mezi ██████ a klientem postaven. Je pravdou, že není v žádném právním předpisu výslovně stanoveno, že ██████ s klientem musí jednat osobně, ale v daném případě žalovaný ██████ s žalobcem jako klientem nejednal nijak, nebyl s ním v žádném kontaktu a zcela mimo citované zásady jednal s osobou od klienta odlišnou, aniž by byl tento postup s klientem sjednán a aniž by byl J. H. jakkoliv k jednání za žalobce zmocněn. Tento postup navíc v rámci svých tvrzení žalovaný ani nijak nekomentoval, neuvedl proč ani na základě čeho takto postupoval. I komunikace o uzavření smlouvy s pojišťovnou probíhala mezi žalovaným a J. H., návrh smlouvy byl žalovaným zaslán J. H. a J. H. také zajišťoval vyhotovení smluv, doplnění čísla účtu, organizoval podpis smluv a zajistil též předání

podepsaných smluv žalovanému, opět aniž by k tomuto jednání byl jakkoliv oprávněn a aniž by se ■■■■■ staral o to, z jakého důvodu je oprávněn informace důvěrného charakteru, o nichž je povinen zachovávat mlčenlivost sděluje třetí osobě, J■■■■ H■■■■. To vše za situace, kdy žalovaný jako obhájce této třetí osoby, J■■■■ H■■■■ nejdříve obviněného a následně obžalovaného z trestného činu loupeže, prokazatelně z trestního spisu vedeného Policií ČR v Českých Budějovicích a následně spisu vedeného Okresním soudem v Českých Budějovicích (tedy prokazatelně v době po seznámení se s trestním spisem a po podání obžaloby) věděl či alespoň měl a musel vědět, že J■■■■ H■■■■ byl v minulosti pravomocně odsouzený pro trestný čin podvodu (podvodný prodej traktorů) a současně je stíhán pro trestný čin loupeže. Musel být tedy minimálně srozuměn s tím, že J■■■■ H■■■■ je osobou nespolehlivou dopouštějící se trestné činnosti mimo jiné druhově stejného charakteru, které se opětovně v dané věci také následně vůči žalobci dopustil. I přesto nebyl dostatečně obezřetný a nevynaložil žádné úsilí směřující k tomu, aby se s žalobcem jako svým klientem setkal, či věc alespoň telefonicky projednal. Soud je toho názoru, že nelze po ■■■■■ požadovat ověřování informací plynoucích z veřejné listiny a smlouva, která byla žalovanému předložena, se alespoň jako veřejná listina jevila, když byla opatřena ověřeným podpisem. Za této situace není povinností ■■■■■ klienta kontaktovat a ověřovat si číslo účtu, na který má peníze zaslat. V kontaktu s J■■■■ H■■■■ však měl být mnohem obezřetnější a opatrnější a dle názoru soudu s ním ani v kontaktu vlastně být neměl, neboť oprávněnost takového postupu z žádných ujednání účastníků nevyplývá a právní důvod takového kontaktu a komunikace nebyl v řízení ani tvrzen a ani prokázán. Žalovaný nebyl žalobcem zmocněn k zasílání návrhů smluv J■■■■ H■■■■ a ani k tomu, aby s ním namísto žalobce komunikoval a přijímal od něj dokumenty. Svoji neopatrností a nedodržením přímého kontaktu s klientem tedy žalovaný umožnil, aby se J■■■■ H■■■■ dopustil následně trestného činu, při kterém tuto neopatrnost žalovaného a žalovaným poskytnuté informace využil, resp. zneužil jak vůči žalobci, tak vůči žalovanému. Soud nehodnotí zavinění žalovaného, neboť odpovědnost ■■■■■ je postavena na principu objektivní odpovědnosti, zaviněním tedy není potřeba se zabývat. Soud však dospěl k závěru, že shora popsaným jednáním žalovaný naplnil první předpoklad odpovědnosti za škodu, tedy pochybení žalovaného jako ■■■■■, kterého se dopustil při výkonu ■■■■■, byť toto pochybení nedosahuje intenzity jednání trestněprávního.

34. Současně soud ještě dodává, že pochybení ■■■■■ nespatřuje ani v tom, že by si žalovaný měl pamatovat číslo účtu ve smlouvě uvedené a spojit si tuto informaci s tím, že na daný účet zasílal společnosti ASKALONA a.s. v předchozí době peníze, neboť ■■■■■ měl dispoziční oprávnění s vícero účty a nelze předpokládat, že by si při tomto počtu účtů měl pamatovat každý konkrétní účet. Soud opětovně opakuje, že zavinění na straně ■■■■■ nezkoumá s ohledem na objektivní princip, na němž je odpovědnost ■■■■■ postavena. I Krajský soud v Plzni v trestním řízení dospěl k závěru, že vytýkat tuto skutečnost žalovanému nelze.
35. Dále je potřeba dodat, že listinu, která byla J■■■■ H■■■■ předložena žalovanému a ve které byl uveden též účet pro zaslání peněz z úschovy, ani nelze považovat za pokyn žalobce jako klienta, neboť tato byla pozměněna a neodráží proto pravou a skutečnou vůli žalobce. Obrana žalovaného, že pravdivost a úplnost skutkových informací poskytnutých klientem není oprávněn ■■■■■ si ověřovat, taktéž není přiléhavá. Pochybení žalovaného jako ■■■■■, které soud shledal a které shora popsal, nijak nesouvisí se skutkovými informacemi poskytovanými žalobcem žalovanému. Ty totiž v dané věci představují jen informace o tom,

že došlo k dopravní nehodě, při které bylo žalobci způsobeno zranění a ke vzniku škody (jednalo se o nesporné okolnosti). Číslo účtu pro vyplacení peněz z úschovy není informací o skutkovém stavu. Škoda vzniklá pochybením žalovaného tak nevznikla v důsledku toho, že by si žalovaný neověřil informace o skutkovém stavu poskytované žalobcem. Problém nastal v padělání listiny třetí osobou a v pochybení žalobce, který takové jednání svým nesprávným postupem J■■■■ H■■■■ umožnil. Informace o čísle účtu, na který má být vyplacena částka z úschovy je pokynem technického rázu.

36. Soud se dále zabýval tím, zda v příčinné souvislosti s tímto pochybením došlo ke vzniku škody, a dospěl k závěru, že ke vzniku škody v žalované výši prokazatelně došlo, když peníze v žalované výši žalobci nedoputovaly, v trestním řízení mu byla vrácena částka 1 000 000 Kč.
37. V této souvislosti musí soud dále zmínit, že existence škody plyne i z pravomocného rozsudku Krajského soudu v Plzni v trestní věci, kterým byla J■■■■ H■■■■ uložena též povinnost žalobci nahradit škodu v žalované výši a soud dospěl ohledně vzniku škody a její výše ke stejnému závěru, vznik škody a její výši tedy soud považuje též za nesporný. Žalovaný netvrdil, že by došlo k následnému zániku pohledávky žalobce za J■■■■ H■■■■ jejím splněním či jiným způsobem (např. započtením). Listinný důkaz, který předložil - prohlášení žalobce o neexistenci pohledávky ze dne 29.4.2015 - označil pouze k tvrzení, že o případné vědomosti či srozumění žalobce o tom, že účet, na který je žalovaným uschovaná částka přijatá od České pojišťovny a.s. zasílána, je účtem společnosti ASKALONA a.s. (viz tvrzení č.l. 191 rubrová strana) a nikoliv o tom, že by pohledávka následně zanikla. Soud je v tomto řízení vázán výrokem trestního rozsudku o skutku, který byl spáchán, tedy i tím, že byl žalobce poškozen. Existence pohledávky je tak součástí skutkové věty trestního rozsudku a soud v civilním řízení si tuto skutečnost ani jinak posoudit nemůže. Následný zánik pohledávky pak žalovaným tvrzen ani nebyl, listina je navíc natolik obecná, že zánik pohledávky z ní dovodit nelze.
38. Předpoklad příčinné souvislosti též plyne ze skutkové věty trestního rozsudku a navíc též z provedeného dokazování, když bez pochybení žalovaného, které je popsáno shora by ke škodě nedošlo, neboť by nebyl nedůsledný postup žalovaného J■■■■ H■■■■ zneužit ke spáchání trestného činu.
39. Soud současně uložil žalovanému povinnost k zaplacení škody společně a nerozdílně s J■■■■ S■■■■, rozeným H■■■■, neboť se jedná o závazek, ke kterému jsou oba závázání společně a nerozdílně a o jehož povinnosti již rozhodl pravomocně Krajský soud v Plzni v trestní věci uvedené shora a současně soud odkázal na rozhodnutí, kterým byla tato povinnost J■■■■ H■■■■ pravomocně uložena.
40. Pariční lhůtu pro zaplacení soud zvolil v trvání 3 měsíců od právní moci rozsudku. Soud uložil delší lhůtu, než je upravena v § 160 odstavec 1) o.s.ř., jednak s ohledem na výši škody a okolnosti případu, kdy je zcela nepochybné, že škoda primárně vznikla trestným činem žalovaného, a dále s ohledem na skutečnost, že žalobce v roce 2015 obdržel částku 1 000 000 Kč z trestního řízení. Soud považuje za nutné umožnit žalovanému, aby mohl reagovat na vzniklou situaci a mohl si finanční prostředky včas připravit a navíc aby mohl jednat s pojišťovnou o případném řešení za její součinnosti.

41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 422 303,29 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 94 738 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 3 774 760 Kč sestávající z částky 23 420 Kč za každý z jedenácti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (příprava a převzetí zastoupení, sepis předžalobní výzvy, sepis žaloby, účast na 6ti jednáních u soudu a sepis dvou vyjádření dne 17.8.2018 a 20.4.2018), celkem tedy 257 620 Kč, včetně jedenácti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., tedy ve výši 3300 Kč, náhrada za ztrátu času za jízdu z Prahy do Plzně a zpět vždy za 3 hodiny ve dnech 27.10.2017, 21.3.2018, 9.5.2018, 15.6.2018, 20.7.2018 a 12.9.2018 vždy po 100 Kč za 6 půlhodin, celkem tedy 3600 Kč a dále pak náhrada cestovného za cestu z Prahy do Plzně a zpět ve stejných dnech motorovým vozidlem FORD MONDEO reg. zn. [REDAKCE] při průměrné spotřebě 6,5 l na 100 km, celkem tedy za jednu jízdu 1032,52 Kč, za 6 jízd tedy 6195,12 Kč, celkem tedy 270 715,12 Kč a daň z přidané hodnoty z této částky ve výši ve výši 21 % ve výši 56 850,17 Kč, tedy 327 565,29 Kč včetně DPH. Odměnu za sepis písemného závěrečného návrhu a za vyjádření k doplnění dokazování ze dne 20.3.2018 soud žalobci nepřiznal, neboť se nejednalo o vyjádření ve věci samé ve smyslu § 11 odstavec 1 písmeno d) advokátního tarifu. Lhůtu pro zaplacení nákladů řízení soud ze stejných důvodů jako lhůtu pariční stanovil v trvání 3 měsíců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-město. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Plzeň 12. září 2018

Mgr. Alena Chaloupková v. r.
samosoudkyně